

2007 m. rugpjūčio 29 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Bendrijų Komisija prieš Nyderlandų Karalystę

(Byla C-401/07)

(2007/C 269/56)

Proceso kalba: olandų

Šalys

Ieškovė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama H. Van Vliet,

Atsakovė: Nyderlandų Karalystė

Ieškovės reikalavimai

— Pripažinti, kad per nustatytą terminą *Fleuren Compost BV* atžvilgiu neįgyvendinusi 2000 m. gruodžio 13 d. Komisijos sprendimo 2001/521/EB dėl valstybės pagalbos schemos, kurią Nyderlandų Karalystė įgyvendino šešių trąšas perdirbančių įmonių atžvilgiu ⁽¹⁾, Nyderlandų Karalystė pažeidė įsipareigojimus pagal EB 249 straipsnio ketvirtąją pastraipą ir minėto sprendimo 2 ir 3 straipsnius.

— Priteisti iš Nyderlandų Respubliką bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Sprendimu 2001/521 Komisija nurodė Nyderlandams susigrąžinti įmonei *Fleuren Compost BV* (toliau — *Fleuren*) suteiktą neteisėtą 487 328,13 euro pagalbą ir palūkanas. Ieškinio šioje byloje pateikimo momentu ši suma dar nebuvo grąžinta. *Fleuren* iki šiol pateikė tik vieną banko garantiją šiai sumai. Ieškovė teigia, kad tai pažeidžia 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias EB sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles ⁽²⁾, 14 straipsnio 3 dalį, kuri numato veiksmingą Komisijos sprendimo įvykdymą nedelsiant. Be to, Pirmosios instancijos teismas 2004 m. sausio 14 d. Sprendimu atmetė *Fleuren* ieškinį dėl šio sprendimo (byla T-109/01), o *Fleuren* nepateikė apeliacinio skundo.

Ieškovė, be kita ko, nurodo, kad nagrinėjamu atveju taikytina Nyderlandų teisės nuostata taip, kaip ją aiškina Nyderlandų *Raad van State*, vykdymą daro pernelyg komplikuoju ir užimančiu daug laiko. Pagal šį išaiškinimą pagrindinė suma turėtų būti išreikalaujama administracinio proceso, o palūkanos — civilinio proceso tvarka. Be to, banko garantijos suteikimas negali būti prilygintas faktiniam pagalbos sumos grąžinimui. Banko garantija nepašalina finansinės naudos, kuria *Fleuren* jau kelerius metus naudojasi dėl to, kad atsakovė, pažeisdama

EB 88 straipsnio 3 dalį, išmokėjo pagalbą *Fleuren* negavusi Komisijos pritarimo.

⁽¹⁾ OL L 189, 2001, p. 13.

⁽²⁾ OL L 83, p. 1.

2007 m. rugsėjo 3 d. Nyderlandų Karalystės pateiktas apeliacinis skundas dėl 2007 m. birželio 27 d. Pirmosios instancijos teismo (ketvirtoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-182/06 Nyderlandų Karalystė prieš Europos Bendrijų Komisiją

(Byla C-405/07 P)

(2007/C 269/57)

Proceso kalba: olandų

Šalys

Apeliantė: Nyderlandų Karalystė, atstovaujama D. J. M. de Grave ir C. M. Wissels

Kita proceso šalis: Europos Bendrijų Komisija

Apeliantės reikalavimai

- Atmesti ginčijamą sprendimą.
- Grąžinti bylą Pirmosios instancijos teismui, kad jis priimtų sprendimą ir dėl kitų teisinių pagrindų.
- Priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliantė, grįsdama savo apeliacinį skundą, nurodo du pagrindus.

Pirmu pagrindu apeliantė teigia, kad Pirmosios instancijos teismas netinkamai išaiškino rūpestingumo pareigą ir pareigą motyvuoti pagal EB 253 straipsnį nusprenddamas, kad Komisija, nors ir be konkrečiai nurodytų priežasčių neatsižvelgė į suinteresuotos valstybės narės pateiktą atitinkamą informaciją prieš Komisijai priimant ginčijamą sprendimą ⁽¹⁾, nepažeidė šių pareigų.

Antru kaltinimu apeliantė teigia, kad Pirmosios instancijos teismas patikrinęs, ar egzistavo specifinė problema pagal EB 95 straipsnio 5 dalį, netinkamai taikė teisinius kriterijus darydamas išvadą, kad:

- i) siekiant nustatyti, ar egzistuoja konkreti oro kokybės problema, turi būti tikrinama atsižvelgiant tik į Direktyvoje 1999/30/EB ⁽¹⁾ nustatytus kriterijus, paliekant galimybę valstybei narei priimti priemones, skirtas užkirsti kelią tarpvalstybinei taršai bei atsižvelgti į tokius kriterijus kaip didelis gyventojų tankumas, didelis transporto priemonių eismo intensyvumas daugelyje vietovių ir gyvenamųjų rajonų padėtis šalia transporto priemonių kelių eismo.
- ii) negali būti keliamas klausimas dėl konkrečios problemos pirma minėta prasme, jei šią problemą, susijusią su oro kokybe, taip pat patiria tik nedidelis valstybių narių skaičius.

⁽¹⁾ 2006 m. gegužės 3 d. Komisijos sprendimas 2006/372/EB dėl nacionalinių nuostatų projektų, apie kuriuos pagal EB sutarties 95 straipsnio 5 dalį pranešė Nyderlandų Karalystė, nustatančių dyzelinų varomų transporto priemonių išmetamų kietųjų dalelių ribas (OL 2006 L 142, p. 16).

⁽²⁾ 1999 m. balandžio 22 d. Tarybos direktyva 1999/30/EB dėl sieros dioksido, azoto dioksido, azoto oksidų, kietųjų dalelių ir švino ribinių verčių aplinkos ore (OL 1999 L 163, p. 41).

2007 m. vasario 4 d. pareikštas ieškinys byloje *Europos Bendrijų Komisija prieš Graikijos Respubliką*

(Byla C-406/07)

(2007/C 269/58)

Proceso kalba: graikų

Šalys

Ieškovė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama D. Triandafillou

Atsakovė: Graikijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

— Pripažinti, kad Graikijos Respublika nevykdo:

a) įsipareigojimų pagal EB 43 ir 56 straipsnius bei pagal EEE susitarimo 31 ir 40 straipsnius, nes užsienio kilmės dividendams taiko nepalankesnę apmokestinimo schemą, nei taikoma nacionalinės kilmės dividendams;

b) įsipareigojimų pagal EB 43 straipsnį ir pagal EEE susitarimo 31 straipsnį, nes nepanaikina Pajamų mokesčio kodekso (Įstatymo Nr. 2238/94 redakcija, su paskutiniais pakeitimais, padarytais Įstatymu Nr. 3296/2004) nuostatų, pagal kurias užsienio personalinės bendrovės Graikijoje apmokestinamos didesniu mokesčiu nei Graikijos bendrovės.

— Priteisti iš Graikijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinių pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Komisija mano, kad valstybės narės užsienio kilmės dividendams negali taikyti didesnio mokesčio, nei taikomas nacionalinės kilmės dividendams.

Graikijos teisės aktuose mokesčių srityje numatytu neapmokestinimu siekiama užkirsti kelią dvigubam akcininkams dalijamos įmonės naudos apmokestinimui, tačiau jis taikomas tik nacionalinės kilmės dividendų atžvilgiu.

Taigi Graikijos teisės aktai mokesčių srityje atgraso Graikijoje apmokestinamus asmenis savo kapitalą investuoti į kitoje valstybėje narėje įsteigtas bendroves.

Graikijos teisės aktų nuostatos taip pat turi ribojantį poveikį kitose valstybėse narėse įsteigtų bendrovių atžvilgiu, kadangi šie teisės aktai šioms bendrovėms sudaro kliūtis sutelkti kapitalą Graikijoje.

Kadangi pajamoms iš ne Graikijos kilmės kapitalo taikomas nepalankesnė apmokestinimo schema, nei Graikijoje įsteigtų bendrovių išdalintiems dividendams, kitose valstybėse narėse įsteigtų įmonių akcijos Graikijoje reziduojantiems investitoriams yra mažiau patrauklios už Graikijoje buveinę turinčių įmonių akcijas.

Iš pirmiau nurodyto aišku, kad tokios, kaip antai nagrinėjamos teisės aktų nuostatos, yra laisvo kapitalo judėjimo apribojimai, kuriuos iš esmės draudžia EB 56 straipsnis.

Kalbant apie asmenis, kurie yra visiškai apmokestinami Graikijoje ir turi užsienio akcijų, kurios jiems leidžia daryti realią įtaką bendrovės sprendimams ir valdyti jos veiklą, tai taip pat yra EB 43 straipsnyje draudžiamas įsisteigimo laisvės apribojimas.